

Դանիելի Գիրքը - Թիվ Տասնհինգ

Դանիելի երկրորդ գլուխ — Ամփոփում և եզրակացություն, մաս երկրորդ

Jeff Pippenger

2023-12-10

2023 թվականի հուլիսի վերջին անապատում եղող ձայնը սկսեց աղաղակել դեպի մեռած չոր ոսկորները, ինչպես ներկայացված է Դանիելի Արիովքին գնալով և նրան տեղեկացնելով, որ ինքը հասկացել էր «գաղտնիքը»: Դանիելը՝ Հանանիայի, Միսայելի և Ազարիայի հետ ունեցած իր առնչությամբ, ներկայացնում է Եդիայի պատգամաբերին, և Եդիայի պատգամը նույնականացնում է, որ Աստծո ժողովուրդը, անկախ նրանից՝ հասկանում է կամ ընդունում է դա, թե ոչ, արդեն իսկ անեծքի տակ է:

Եվ այժմ, ո՛վ քահանաներ, այս պատվիրանը ձեզ համար է: Եթե չլսեք, և եթե սրտով չընդունեք, որ փառք տաք իմ անվանը, ասում է Զորաց Տերը, ես անեծք պիտի ուղարկեմ ձեզ վրա և պիտի անիծեմ ձեր օրհնությունները. այո՛, արդեն իսկ անիծել եմ դրանք, որովհետև սրտով չեք ընդունում: Մաղաքիա 2:1, 2.

Ըստ Պետրոսի՝ վերջին օրերի «քահանաները» Աստծո ուխտի ժողովուրդն են, որոնք նախկինում Աստծո ուխտի ժողովուրդը չէին: Նրանք են նրանք, ովքեր ճաշակեցին «թաքնված գրքից», երբ Հայտնության տասնութերորդ գլխի հզոր հրեշտակը իջավ 2001 թվականի սեպտեմբերի 11-ին: Սակայն, ըստ Մաղաքիայի, նրանք անիծված են:

Եթե իսկապես ճաշակել էք, թե Տերը քաղցր է: Մօտենալով Նրան՝ որպես կենդանի քարի, որ թեև մարդկանց կողմից մերժուած է, բայց Աստծու կողմից ընտրուած է և պատուական է, դուք ալ, որպես կենդանի քարեր, շինուում էք որպես հոգեւոր տուն, սուրբ քահանայութիւն, որպէսզի Յիսուս Քրիստոսի միջոցով Աստծուն ընդունելի հոգեւոր զոհեր մատուցէք: Ուստի եւ Սուրբ Գրքում պարունակուած է. «Ահա, Միոնում դնում եմ մի գլխաւոր անկիւնաքար ընտրեալ, պատուական, եւ նա, ով հաւատում է Նրան, պիտի չամաչի»: Ուրեմն ձեզ համար, որ հաւատում էք, Նա պատուական է. իսկ անհնազանդների համար՝ «այն քարը, որ շինարարները մերժեցին, նոյնն անկեան գլխաւոր քար եղաւ», եւ՝ «գայթակղութեան քար եւ սայթաքեցնող վեմ»՝ նրանց համար, որոնք սայթաքում են խօսքի վրայ՝ լինելով անհնազանդ, ինչի համար ալ կարգուած էին: Բայց դուք ընտրեալ սերունդ էք, թագաւորական քահանայութիւն, սուրբ ազգ, սեփական ժողովուրդ, որպէսզի պատմէք նրա առաքինութիւնները, որ ձեզ խաւարից կանչեց իր զարմանահրաշ լոյսի մէջ. դուք, որ առաջ ժողովուրդ չէիք, իսկ հիմա Աստծու ժողովուրդն էք. որ ողորմութիւն չէիք գտել, իսկ հիմա ողորմութիւն գտաք: Ա Պետրոս 2:3–10:

Վերջին օրերի «քահանաները» նրանք են, ովքեր «ճաշակել են, որ Տերը բարի է»: «Նախկին ժամանակներում» նրանք «ժողովուրդ չէին, բայց այժմ Աստծու ժողովուրդն են»: Նրանք են, որ գտել են «կենդանի քարը», որը «թեև մարդկանց կողմից մերժված, բայց Աստծու կողմից ընտրված և պատվական» էր: Այդ քարը Ղևտացոց քսանվեցերորդ գլխի «յոթ ժամանակներն» են, որ Միլլերական շարժման «շինարարները» 1863

թվականին «մերժեցին»: Միլլերական «շինարարները» 1798-ից մինչև 1844 թվականների քառասունվեց տարիների ընթացքում տաճար կառուցեցին, բայց դրանից հետո ընտրեցին մերժել «գիտության աճը» «յոթ ժամանակների» վերաբերյալ, որը հասավ 1856 թվականին:

Իմ ժողովուրդը կորչում է գիտության պակասից. որովհետև դու մերժեցիր գիտությունը, ես էլ կմերժեմ քեզ, որպեսզի ինձ համար քահանա չլինես. քանի որ մոռացար քո Աստծու օրենքը, ես էլ կմոռանամ քո որդիներին: Որքան նրանք բազմանում էին, այնքան մեղանչում էին իմ դեմ. դրա համար նրանց փառքը ամոթի պիտի փոխեմ: Ովսեե 4:6, 7.

Վերջին օրերի «քահանաները» ընդունեցին «յոթ ժամանակների» լուրը, երբ 2001 թ. սեպտեմբերի 11-ից հետո առաջնորդվեցին վերադառնալու ադվենտիզմի հին շավիղներին: Նրանք ճաշակեցին թաքնված գրքի լուրը, և այն «թանկագին» էր: Մակայն Մադաքիան ասում է, որ վերջին օրերի քահանաները «անիծյալ» են, և, իհարկե, «յոթ ժամանակները» անեծք է: Նրանք «յոթ ժամանակների» անեծքի տակ են, որովհետև կրկնել են իրենց հայրերի մեղքերը: Մադաքիան ասում է, որ քահանաները պղծեցին Աստծո անունը՝ մատուցելով «պղծված ընծա»: Այդ ընծան 2020 թվականի հուլիսի 18-ի կանխագուշակումն էր:

«Որովհետև արևի ծագումից մինչև նրա մայր մտնելը իմ անունը մեծ պիտի լինի հեթանոսների մեջ, և ամեն տեղ խունկ պիտի մատուցվի իմ անվանը, և մաքուր ընծա. որովհետև իմ անունը մեծ պիտի լինի հեթանոսների մեջ», — ասում է Զորաց Տերը: «Բայց դուք պղծում եք այն, երբ ասում եք. «Տիրոջ սեղանը պղծված է», և «նրա պտուղը, այսինքն՝ նրա կերակուրը, արհամարհելի է»: Ասացիք նաև. «Ահա՛, ինչ ձանձրույթ է սա», և դուք արհամարհանքով փնջացաք դրա վրա», — ասում է Զորաց Տերը. «և բերեցիք պատառոտվածը, կաղը և հիվանդը. այսպես ընծա բերեցիք. մի՞ թե պիտի ընդունեմ սա ձեր ձեռքից», — ասում է Տերը: «Բայց անիծյալ լինի խաբեբան, որ իր հոտում արու ունի, ուխտ է անում, և Տիրոջը զոհաբերում է ապականված բան. որովհետև ես մեծ Թագավոր եմ», — ասում է Զորաց Տերը, «և իմ անունը ահավոր է հեթանոսների մեջ»: «Եվ այժմ, ո՛վ քահանաներ, այս պատվիրանը ձեզ համար է: Եթե չլսեք, և եթե սրտին չդնեք իմ անվանը փառք տալը», — ասում է Զորաց Տերը, «ապա անեծք պիտի ուղարկեմ ձեզ վրա և պիտի անիծեմ ձեր օրհնությունները. այո՛, արդեն իսկ անիծել եմ դրանք, որովհետև դուք սրտին չեք դնում: Ահա, պիտի ապականեմ ձեր սերմը և ձեր երեսների վրա գոմաղբ պիտի շարտեմ, ձեր տոնական զոհերի գոմաղբը, և ձեզ այն պիտի տանի իր հետ: Եվ պիտի իմանաք, որ ես ձեզ ուղարկեցի այս պատվիրանը, որպեսզի իմ ուխտը լինի Ղևիի հետ», — ասում է Զորաց Տերը: Մադաքիա 1:11–2:4:

Ղևիի հետ ուխտը խորհրդանշում է ղևտացիների հավատարմությունը զազանի պատկերի փորձության մեջ՝ Ահարոնի ոսկե հորթի ապստամբության ժամանակ: Մադաքիայի գրքում հիշատակված ղևտացիները, որոնք մաքրվում են ուխտի պատգամաբերի կողմից, մաքրվում են, որպեսզի արդարությամբ «ընծա» մատուցեն: Այդ ընծան Քրիստոսի անվան պատգամն է, որը Նրա բնավորությունն է:

«Աստծու մասին սխալ ըմբռնման խավարն է, որ պատում է աշխարհը: Մարդիկ կորցնում են Նրա բնավորության մասին իրենց գիտելիքը: Այն սխալ է հասկացվել և սխալ կերպով մեկնաբանվել: Այս ժամանակ Աստծուց եկող մի պատգամ պետք է հռչակվի՝ մի պատգամ, որ իր ազդեցությամբ լուսավորող է և իր գործությամբ՝ փրկարար: Նրա բնավորությունը պետք է հայտնի դարձվի: Աշխարհի խավարի մեջ պետք է սփռվի Նրա փառքի լույսը, Նրա բարության, ողորմության և ճշմարտության լույսը:»

«Սա է այն գործը, որ մարգարե Եսայիան նկարագրում է այս խոսքերով. «Ով Երուսաղեմ, բարի լուր ավետող, բարձրացրո՛ւ քո ձայնը գործությամբ. բարձրացրո՛ւ այն, մի՛ վախեցիր. ասա՛ Հուդայի քաղաքներին. Ահա՛ ձեր Աստվածը: Ահա՛ Տեր Աստվածը պիտի գա գորավոր ձեռքով, և Նրա բազուկը պիտի տիրի հանուն Նրա. ահա՛, Նրա վարձատրությունը Իր հետ է, և Նրա գործը՝ Իր առջևից»: Եսայիա 40:9, 10:

«Նրանք, ովքեր սպասում են Փեսայի գալստյանը, պետք է ժողովրդին ասեն. «Ահա՛ ձեր Աստվածը»: Ողորմած լույսի վերջին շողերը, աշխարհի տրվելիք ողորմության վերջին պատգամը, Նրա սիրո բնավորության հայտնությունն է: Աստծո գավակները պետք է արտացոլեն Նրա փառքը: Իրենց իսկ կյանքի և բնավորության մեջ նրանք պետք է բացահայտեն, թե Աստծո շնորհը ինչ է գործել իրենց համար»: Christ's Object Lessons, 415.

Մադաքիայի քահանաները մատուցեցին մի ընծա, որը ապականում էր Աստծո անունը: Ընծան ներկայացնում է մի պատգամ, և 2020 թվականի հուլիսի 18-ին Նեշվիլում հնչած պատգամը ապականված ընծա էր: Այն ապականված էր ապստամբությամբ անտեսելով մարգարեական այն պատվերը, թե «Ժամանակ այլևս չպիտի լինի», որը տրված էր հենց Քրիստոսի կողմից Հայտնության տասներորդ գլխում:

Եվ այն հրեշտակը, որին տեսա կանգնած ծովի վրա և երկրի վրա, իր ձեռքը բարձրացրեց դեպի երկինք, և երդվեց Նրանով, որ կենդանի է հավիտյանս հավիտենից, որ ստեղծեց երկինքը և այն ամենը, ինչ նրա մեջ է, և երկիրը և այն ամենը, ինչ նրա մեջ է, և ծովը և այն ամենը, ինչ նրա մեջ է, թե այլևս ժամանակ չի լինելու: Հայտնություն 10:5, 6.

Մադաքիա մարգարեի գրքի երրորդ գլխում Ղևտացիներով ներկայացվող «արդարության ընծան» հին օրերի ընծայի պես է, և այն ներկայացնում է մի պատգամ: «Նախկին տարիները» ներկայացնում են այն պատգամի մաքրությունը, որը Միլլերական պատմության մեջ ծնեց առաջին հիասթափությունը: Ապականված ընծան ներկայացնում է 2020 թվականի հուլիսի 18-ի ապականված պատգամը, սակայն այն nonetheless շարունակում է մնալ զուգահեռ իրադարձություն:

Եվ նա պիտի նստի որպես արծաթը գտող և մաքրող, և պիտի մաքրի Ղևիի որդիներին ու գտի նրանց ինչպես ոսկին և արծաթը, որպեսզի նրանք Տիրոջը մատուցեն ընծա արդարությամբ: Այնժամ Հուդայի և Երուսաղեմի ընծան հաճելի պիտի լինի Տիրոջը, ինչպես հին օրերում և ինչպես նախորդ տարիներին: Մադաքիա 3:3, 4.

«Անեծքը», որ նույնացվում է Մաղաքիայի մեջ, նույնացնում է փորձություն՝ այն բանի ճանաչման վերաբերյալ, թե ինչ է ներկայացնում Եղիան: Մենք՝ այժմ արթնացողներս, պետք է հասկանանք, որ «յոթնապատիկ» անեծքի իրականությունն իրականացվել է մեր վրա այն ապստամբության մեջ, որ դրսևորեցինք՝ կատարելով 2020 թվականի հուլիսի 18-ի մեղավոր կանխագուշակությունը: Մենք նաև պետք է մեկ անգամ ևս որոշենք, թե մարգարեական որ մեթոդաբանությունն ենք ընտրում ուտել: Այս փաստի երկու վկա, իսկ կան նաև ուրիշներ, կարելի է գտնել Մաղաքիայի՝ գալիք Եղիայի ներկայացման մեջ, ինչպես նաև հենց Եղիայի սեփական պատմությունից: Եղիան հստակորեն նույնացրեց, որ լինելու է միայն մեկ ճիշտ պատգամ և մեթոդաբանություն:

Եվ Եղիա թեսաղոնի, որ Գաղաադի բնակիչներից էր, ասաց Աքաաբին. «Կենդանի է Իսրայելի Տեր Աստվածը, որի առաջ ես կանգնած եմ, այս տարիներին ո՛չ ցող կլինի և ո՛չ անձրև, այլ միայն իմ խոսքով»: Գ Թագավորաց 17:1.

Մաղաքիան նշում է մի «անեծք», որի տակ գտնվում են Աստծո քահանաները այն ժամանակաշրջանում, երբ հայտնվում է վերջնական Եղիան՝ Աստծո տասանորդի հետ կապված անեծքի առնչությամբ: Մաղաքիայի գրքում տասանորդի «անեծքը» ներկայացնում է Աստծո ժողովրդի կողմից կայացվելիք որոշում, որովհետև, իրենց վրա արդեն եղած անեծքը վերացնելու համար, նրանք պիտի որոշեն, թե որտեղ և ինչ է «շտեմարանը»:

Ահա ես ուղարկում եմ իմ պատգամաբերին, և նա ճանապարհ պիտի պատրաստի իմ առաջ. և Տերը, որին դուք փնտրում եք, հանկարծ պիտի գա իր տաճարը, այսինքն՝ ուխտի պատգամաբերը, որից դուք հրճվում եք. ահա նա պիտի գա, ասում է Զորաց Տերը: Բայց ո՞վ պիտի դիմանա նրա գալստյան օրվան, և ո՞վ պիտի կանգնի, երբ նա երևա. որովհետև նա նման է ձուլարարի կրակին և լվացարարների օձառին: Եվ նա պիտի նստի որպես արծաթ ձուլող ու մաքրող, և պիտի մաքրի Ղևիի որդիներին ու պիտի գտի նրանց ինչպես ոսկին և արծաթը, որպեսզի նրանք արդարությամբ ընծա մատուցեն Տիրոջը: Այն ժամանակ Հուդայի և Երուսաղեմի ընծան հաճելի պիտի լինի Տիրոջը, ինչպես հին օրերում և ինչպես նախկին տարիներին: Եվ ես պիտի մոտենամ ձեզ դատաստանի համար, և արագ վկա պիտի լինեմ կախարդների դեմ, շնացողների դեմ, սուտ երդվողների դեմ, նրանց դեմ, ովքեր խեղճացնում են վարձկանին իր վարձի մեջ, այրիին և որբին, և օտարականին զրկում են նրա իրավունքից, և ինձանից չեն երկնչում, ասում է Զորաց Տերը: Որովհետև ես եմ Տերը, ես չեմ փոխվում. դրա համար էլ դուք, Հակոբի որդիներ, չեք սպառվել: Ձեր հայրերի օրերից իսկ դուք շեղվել եք իմ կանոնադրություններից և չեք պահել դրանք: Դարձե՛ք դեպի ինձ, և ես պիտի դառնամ դեպի ձեզ, ասում է Զորաց Տերը: Բայց դուք ասում եք. «Ինչո՞վ դարձնենք»: Մի՞թե մարդը պիտի կողոպտի Աստծուն: Մակայն դուք ինձ կողոպտել եք: Բայց ասում եք. «Ինչո՞վ ենք քեզ կողոպտել»: Տասանորդներով և ընծաներով: Դուք անեծքով եք անիծված, որովհետև ինձ կողոպտել եք՝ դուք, այս ամբողջ ազգը: Բոլոր տասանորդները բերեք շտեմարան, որպեսզի կերակուր լինի իմ տանը, և այս միջոցով հիմա փորձեցե՛ք ինձ, ասում է Զորաց Տերը, թե արդյոք ձեզ համար չեմ բացելու երկնքի պատուհանները և ձեզ վրա օրհնություն չեմ թափելու այնքան, որ տեղ չլինի այն

ընդունելու: Եվ ես պիտի սաստեմ լափողին ձեր պատճառով, և նա պիտի չապականի ձեր երկրի պտուղը, ոչ էլ ձեր որթատունկը դաշտում իր պտուղը ժամանակից առաջ պիտի գցի, ասում է Զորաց Տերը: Մաղաքիա 3:1–11:

Տերը չի փոխվում, և Նա չի փոխում նաև Իր գործելակերպը: Ինչ էլ որ «անեծքը» լինի կամ չլինի, որը ներկայացված է Մաղաքիայի «տասանորդի» անեծքով, տասանորդը պետք է բերվի շտեմարան, որպեսզի Աստծո տանը «կերակուր» լինի: Այդ փաստը պահանջում է, որ որոշում կայացվի այն մասին, թե ինչ է «շտեմարանը», և ինչ էր այն կերակուրը, որ առաջին հրեշտակի շարժման մեջ ներկայացված էր Վիլյամ Միլլերի միջոցով, և որը նախակերպար էր երրորդ հրեշտակի շարժման մեջ ուսվելու ենթակա կերակուրի՝ Այդ կերակուրի խորհրդանիշներից են «անձրևը» և «ցողը»:

Լսեցե՛ք, ո՛վ երկինքնե՛ր, և ես պիտի խօսիմ, և թող երկիրը լսե իմ բերանի խօսքերը: Իմ վարդապետությունը պիտի կաթի իբրև անձրև, իմ խօսքը պիտի ցողի իբրև ցող, իբրև մանր անձրև քնքուշ բոյսի վրայ, և իբրև տեղատարափ՝ խոտի վրայ. քանզի ես պիտի հոչակեմ Տիրոջ անունը. մեծություն վերագրեցե՛ք մեր Աստծուն: Նա Վեմն է, նրա գործը կատարեալ է, որովհետև նրա բոլոր ճանապարհները դատաստան են. ճշմարտության Աստուած է և անիրաւութիւն չկայ նրա մէջ. արդար և ուղիղ է նա: Երկրորդ Օրենք 32:1–4.

Արդյո՞ք Եղիան իսկապես նկատի ուներ այն, ինչ ասաց Աքաաբին: Արդյո՞ք նա իրապես նկատի ուներ, որ վերջին օրերում, երբ տեղի ունենա Եղիայի շարժման և պատգամի կատարյալ իրականացումը, «այս տարիներին ո՛չ ցող կլինի, ո՛չ անձրև, եթե ոչ իմ խոսքով»: Արդյո՞ք այն «անձրևը», որի մասին Եղիան ասում է, թե այն պիտի պահվի, բացի իր խոսքով, համընկնո՞ւմ է այն «անձրևի» հետ, որ Մաղաքիան խոստանում է իբրև օրհնություն:

Բոլոր տասանորդները բերե՛ք շտեմարան, որպեսզի Իմ տան մեջ կերակուր լինի, և այժմ այս բանով փորձեցե՛ք Ինձ, ասում է Զորությունների Տերը, թե արդյոք ձեզ համար չեմ բացելու երկնքի պատուհանները և ձեզ վրա չեմ թափելու օրհնություն, այնքան, որ այն ընդունելու համար տեղ չլինի: Մաղաքիա 3:10.

Եվ արդյո՞ք չարբագործված «ընծայի»՝ «քահանաների» կողմից մատուցված լինելու «անեծքը», ինչպես նաև արդեն իսկ տեղի ունեցած «տասանորդի» չարաշահումը, նույնպես ներկայացնո՞ւմ են «յոթ անգամների» «անեծքը»:

2023 թվականի հուլիսի վերջին մենք սկսեցինք հրապարակել հոդվածներ, որոնք ըստ էության կրկնությունն են այն պատգամի, որ գտնվում է «Ամբակումի տախտակները» կոչվող ուսումնասիրությունների շարքում: Ներկայիս մատուցման տարբերությունն այն է, որ 2020 թվականի հուլիսի 18-ից հետո Տերը սկսեց որոշ հին ուսմունքներ ներկայացնել նոր լույսի ներքո:

Նա սկսեց բացել այնպիսի բաներ, որոնք ինձ խորիմաստ էին թվում, սակայն ես անձամբ կտրված էի և անպատրաստ՝ հաղորդակից լինելու այն գործին, որի կատարումը նախկինում ինձ էր տրված: 2020 թվականի հուլիսի 19-ից ես հասկացա, որ նախորդ օրվա կանխագուշակությունը սխալ էր, և որ ես անձամբ այդ մեղավոր

կանխագուշակության և դրա սարսափելի հետևանքների համար ավելի պատասխանատու էի, քան որևէ այլ մարդ:

Ապա 2023 թվականի հուլիսին ես համակվեցի այնպիսի խոր համոզմունքով, որ, չնայած Աստծո երրորդ հրեշտակի շարժման առաջնորդի իմ լիակատար ձախողմանը, ես առնվազն պետք է սկսեի գրի առնել այն, ինչ հասկացել էի 2020 թվականի հուլիսից ի վեր: Ես վճռեցի գրավոր շարադրել այն, ինչ բացվել էր ինձ 2020 թվականի հուլիսի 18-ի մեղքից ի վեր, և ապա այն դնել հանրային արձանագրության մեջ՝ նախքան ինձ կհանգչեցնեին:

Հուլիսից ի վեր անցած երեք ամիսների ընթացքում աշխարհի ավելի քան յոթանասուն երկրներ այժմ հետևում են այս հոդվածներին: Այո՛, անկասկած ումանք հետևում են ոչ սուրբ նպատակներով և մտադրությամբ, սակայն ոչ բոլորը: Մենք շեմին ենք գործարկելու մի ծրագիր, որը այս հոդվածները կդնի երկրի մոլորակի բոլոր հիմնական լեզուներով, որովհետև այս պահին այդ յոթանասունից ավելի երկրները հարկադրված են դիտարկել այս ճշմարտությունները միայն անգլերեն լեզվով:

Մենք արդեն աշխատում ենք՝ օգնելու աշխարհի տարբեր վայրերում գտնվող ոմանց, որոնք այս ճշմարտությունների հետ շատ բան անելու ուղիներ ու միջոցներ չունեն, և ես խորհում եմ՝ արդյոք Մադաքիայի «շտեմարանը», որն ունի Աստծո տան մեջ «կերակուր» մատակարարելու հստակ նպատակը, գուցե չի՞ վերաբերում այն գործին, որով այս հոդվածներից ճշմարտության տարածումն ընթանում է 2023 թվականի հուլիսից ի վեր:

Հաջորդ հոդվածում կսկսենք մեր քննությունը Դանիելի երրորդ գլխի վերաբերյալ:

«Մենք ապրում ենք այս երկրի պատմության մի առանձնահատուկ ժամանակաշրջանում: Մեծ գործ պիտի կատարվի շատ կարճ ժամանակում, և յուրաքանչյուր քրիստոնյա կոչված է իր բաժինն ունենալու այս գործը պահպանելու մեջ: Աստված կանչում է մարդկանց, որոնք իրենց կնվիրաբերեն հոգիներ փրկելու գործին: Երբ մենք սկսենք ըմբռնել, թե ինչպիսի գոհաբերություն կատարեց Քրիստոս՝ կորստյան մատնված աշխարհը փրկելու համար, ապա պիտի երևա մի հզոր պայքար հոգիները փրկելու համար: Ո՛հ, եթե միայն մեր բոլոր եկեղեցիները տեսնեին և գիտակցեին Քրիստոսի անսահման գոհաբերությունը»:

«Գիշերային տեսիլքներում իմ առջև անցան պատկերացումներ Աստծո ժողովրդի մեջ տեղի ունեցող մի մեծ բարենորոգչական շարժման մասին: Շատերը փառաբանում էին Աստծուն: Հիվանդները բժշկվում էին, և այլ հրաշքներ էին կատարվում: Տեսանելի էր բարեխոսության հոգի, ինչպես որ դրսևորվել էր Պենտեկոստեի մեծ Օրվանից առաջ: Տեսնվում էին հարյուրավորներ և հազարավորներ, որ այցելում էին ընտանիքներ և նրանց առաջ բացում Աստծո խոսքը: Սրտերը խոցվում էին Սուրբ Հոգու զորությամբ, և իսկական դարձի հոգի էր դրսևորվում: Ամեն կողմից դռներ էին լայնորեն բացվում ճշմարտության հռչակման համար: Աշխարհը, թվում էր, լուսավորվում էր երկնային ազդեցությամբ: Մեծ օրհնություններ ստացան Աստծո ճշմարիտ և խոնարհ ժողովուրդը: Ես լսում էի

գոհաբանության և օրհնության ձայներ, և թվում էր, թե տեղի էր ունենում մի բարեփոխում, ինչպիսին մենք ականատես եղանք 1844 թվականին:»

«Սակայն ոմանք հրաժարվեցին դարձի գալուց: Նրանք կամեցող չէին ընթանալու Աստծո ճանապարհով, և երբ, որպեսզի Աստծո գործն առաջ մղվեր, արվեցին կոչեր կամավոր ընծաների համար, ոմանք եսասիրաբար կառչեցին իրենց երկրային ունեցվածքից: Այս ազահները բաժանվեցին հավատացյալների ընկերակցությունից:»

«Աստծու դատաստանները երկրի վրա են, և Սուրբ Հոգու ազդեցության ներքո մենք պետք է փոխանցենք այն նախագգուշացման լուրը, որը Նա մեզ է վստահել: Մենք պետք է այս լուրը փոխանցենք շտապ, տոդ առ տոդ, պատվիրան առ պատվիրան: Մարդիկ շուտով հարկադրված են լինելու մեծ որոշումներ կայացնելու, և մեր պարտքն է տեսնել, որ նրանց տրվի ճշմարտությունը հասկանալու հնարավորություն, որպեսզի նրանք գիտակցաբար իրենց դիրքը բռնեն ճիշտ կողմում: Տերը կոչ է անում Իր ժողովրդին աշխատել—աշխատել ջանասիրաբար և իմաստությամբ—քանի դեռ շնորհի ժամանակը շարունակվում է»: Վկայություններ, հատոր 9, 126: